

घातुवत् बोध्यानि । अस्य घातोः दिवादौ पाठात् शतरि—तिम्यन्^A-न्ती, तैमिष्यन्-न्ती-ती, इत्यादिरूपाणि भवन्तीति विशेषः ।

(723) “ तिल्ल गतौ ” (I-भ्वादिः-534. सक. सेट्. पर.)

‘ तिल्ल ’ इत्येके ।

तेल्लकः-ल्लिका, तेल्लकः-ल्लिका, तितेल्लिषकः-तितिल्लिषकः-षिका, तैतिल्लकः-ल्लिका ; तेल्लिता-त्री, तेल्लयिता-त्री, तितेल्लिषिता-तितिल्लिषिता-त्री, तैतिल्लिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्तिट्घातुवत् (190) ज्ञेयानि ।

(724) “ तिल्ल स्नेहे ” (VI-तुदादिः-1354. सक. सेट्. पर.)

तेल्लकः-ल्लिका, तेल्लकः-ल्लिका, तितेल्लिषकः-तितिल्लिषकः-षिका, तैतिल्लकः-ल्लिका, तेल्लिता-त्री, तेल्लयिता-त्री, तितेल्लिषिता-तितिल्लिषिता-त्री, तैतिल्लिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककिल्ल (193) घातुवत् ज्ञेयानि । कर्तरि कप्रत्यये—तिल्लः ।

(725) “ तिल्ल स्नेहने ” (X-चुरादिः-1607. सक. सेट्. उभ.)

तेल्लकः-ल्लिका, तितेल्लिषकः-षिका, तेल्लयिता-त्री, तितेल्लयिषिता-त्री, तेल्लितम्-^Bतः ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चित्घातुवत् (522) ज्ञेयानि । अस्य घातोः उभयपदित्वात् शतरि इमानि रूपाणि भवन्तीति विशेषः । यथा—तेल्लयन्-तितेल्लयिषन्-न्ती-ती, तेल्लयिष्यन्, तितेल्लयिषिष्यन्-न्ती-ती, इति ।

(726) “ तिल्ल गतौ ” (I-भ्वादिः-534. सक. सेट्. पर.)

‘ तिल्ल ’ इत्यस्य पाठान्तरमिदम् ।

तिल्लकः-ल्लिका, तिल्लकः-ल्लिका, तितिल्लिषकः-षिका, तैतिल्लकः-ल्लिका ; तिल्लिता-त्री, तिल्लयिता-त्री, तितिल्लिषिता-त्री, तैतिल्लिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि चिल्लघातुवत् (528) बोध्यानि ।

A. ‘ तिम्यन्मते स्तिम्यति नाम मन्मनः स्तीम्यत्सु तद्व्रीलमृते वदाम्यहम् ।’

घा. का. 2.57.

B. ‘ काल्यप्रवेलनकरोऽयमवेलयद्द्रागन्यांश्च तैल्लितकूपः खल्ल कंषचालयान् ।’

घा. का. 3.22.